

Epidendrum ibaguense HBK (syn.: **Epidendrum radicans Pav. ex Ldl.)**

Vindplaats:

Mexico, alle Midden-Amerikaanse staten en het tropische deel van Zuid Amerika. Hierdoor behorend tot de meest verbreide soort van het enorme geslacht Epidendrum.

Omschrijving:

Er kunnen grote verschillen in grootte en vorm van de plant voorkomen doordat de groei-omstandigheden (licht, regentijd, klimaat etc.) over een zo groot verspreidingsgebied nogal sterk uiteen lopen. De lange dunne bebladerde stengels kunnen wel 3 meter of langer worden. De bloei ontstaat aan een kaal gedeelte aan de top van de stengel 20 tot 40 cm boven het laatste blad. De bloemen zijn klein maar door hun aantal in volle trossen maken ze een behoorlijke indruk. De mooie oranjerode kleur met wat geel in de lip is heel opvallend. De plant moet door zijn lengte wel ondersteuning hebben want kan zijn eigen gewicht niet dragen. In de natuur zal hij zich met de soms talrijke wortels, die hier en daar bij een geleding ontstaan, aan bomen en struiken in de onmiddellijke omgeving kunnen vastzetten. De groeitop heeft altijd de neiging recht omhoog te willen groeien. De bloei kan maanden achtereen voortduren. Afgeknipte bloemtakken blijven ook in een vaas weken lang goed.

Cultuur:

Een gemakkelijke plant, waar zowel de vensterbankkweker als degene met een kas veel plezier van kan hebben. Kan gematigd tot gematigd-warm gekweekt worden. De hele kweekwijze geldt ook voor de z.g. Rainbow-hybriden, een grote groep kruisingen van dit type Epidendrums, waarvan allerlei kleur varianten bestaan. Het uiterlijk van deze hybriden komt sterk overeen met *E. ibaguense*. Belangrijk is dat de plant zoveel licht(zon) krijgt als het blad maar zonder verbranding kan verdragen. Hoe meer zon hoe steviger en gedrongener de stengels en hoe meer bloei. In de zomer zal natuurlijk wel de middagzon wat moeten worden afgeschermd. Met het pot mengsel is deze plant niet erg kieskeurig. Een mengsel van 1/4 veenmos, 1/4 geknipt beukenblad en 1/2 varenwortel geeft goede resultaten hoewel allerlei andere mengsels denkbaar zijn en toch in de praktijk goed voldoen. Als de groeiomstandigheden goed zijn bloeit onze plant vanaf eind van de zomer tot ver in de winter, soms echter in andere periode van het jaar. Een uitgebloeide (of afgeknipte) stengel zal nooit meer bloeien, en kan zonder bezwaar worden teruggesnoeid. De stengel zelf kan voor vermeerdering zorgen door deze in stukjes van ca. 15-20 cm te snijden en weer op te potten. Vele stekken maken na verloop van tijd jonge plantjes op de geledingen. Ook de afgesnoeide oude plant zal weer uitlopen om een volkomen nieuwe scheut te vormen. Het opbinden ter ondersteuning van de betrekkelijk slappe stengels kan met touw van boven af gebeuren of door het plaatsen van bamboestokken. Onnodig te zeggen dat voor de vensterbank natuurlijk een goede luchtvochtigheid geboden is, te bereiken door een aantal Epidendrums vlak tegen elkaar te zetten en/of enkele keren per dag met de nevelspuit langs de planten te gaan.

februari 1974

